

Sygn. akt V KK 441/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **P. G.**

skazanego z art. 119 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 lutego 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w M.

z dnia 25 września 2012 r.

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w M. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

P. G. został obwiniony o to, że w dniu 27 kwietnia 2012 roku około godziny 00:15 w miejscowości B. z mieszkania przy ul. K. 10/2 dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 170 złotych, działając na szkodę H. S., tj. o przestępstwo z art. 119 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w M. wyrokiem nakazowym z dnia 25 września 2012 r., obwinionego P. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu

wykroczenia, za które na podstawie art. 119 § 1 k.w. wymierzył mu karę trzech miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze dwudziestu godzin miesięcznie.

Wyrok ten, wobec tego, że strony nie wniosły sprzeciwu uprawomocnił się w dniu 20 października 2012 r.

Orzeczenie to zostało zaskarżone kasacją Prokuratora Generalnego na korzyść P. G. Podniesiono w niej zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa materialnego, a mianowicie art. 20 § 1 k.w., polegające na wymierzeniu obwinionemu, za popełnienie przypisanego mu wykroczenia kary 3 miesięcy ograniczenia wolności z zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, podczas gdy przepis ten stanowi, że w sprawach o wykroczenia kara ograniczenia wolności trwa miesiąc.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu Prokurator Generalny wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w M. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna.

W wyniku nowelizacji Kodeksu wykroczeń, ustawą z dnia 28 sierpnia 1998 r. zmianie ustawy - Kodeks wykroczeń, ustawy - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawy o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń, ustawy - Kodeks pracy i niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 717), dostosowującą m.in. treść Kodeksu wykroczeń do nowego Kodeksu karnego z dnia 6 czerwca 1997 r. ustawodawca znowelizował art. 20 § 1 k.w. modyfikując przepisy o karze ograniczenia wolności, w tym w zakresie jej ustawowych granic. Nastąpiło to w ten sposób, że zamiast dotychczasowej kary względnie oznaczonej wynoszącej od miesiąca do 3 miesięcy, wprowadzona została sankcja sztywna, wynosząca miesiąc (art. 1 pkt 15 ustawy z dnia 28 sierpnia 1998 r.).

Po wejściu w życie tej nowelizacji, z dniem 1 września 1998 r. przepis art. 20 § 1 k.w. nie był już więcej nowelizowany i obowiązywał we wskazanym kształcie zarówno w chwili dokonania wykroczenia przez P. G., jak i przez czas trwania postępowania przed Sądem Rejonowym w M.

W tym stanie prawnym Sąd Rejonowy, orzekając karę ograniczenia wolności za wykroczenie określone w art. 119 § 1 k.w., związany był sztywną granicą sankcji ustanowioną w art. 20 § 1 k.w., a zatem wymierzenie obwinionemu P. G. kary trzech miesięcy ograniczenia wolności, wykraczało poza bezwzględnie oznaczony wymiar tej kary, naruszając w sposób rażący treść art. 20 § 1 k.w. Na marginesie warto zauważyć, że taki jej charakter czyni zbędnym określenie wymiaru kary ograniczenia wolności w wyroku (zob. T. Grzegorzczak, W. Jankowski, M. Zbrojewska, *Kodeks wykroczeń. Komentarz*, pod red. T. Grzegorzczaka, teza 1 do art. 20, LEX 2010), co będzie miał na względzie Sąd Rejonowy w M. przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.